

עפ"ג 3404 - נאיף גברין, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עפ"ג 22-01-3404
23 פברואר 2022

פני כב' הסגן הנשיאה, השופט אליו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו

כב' השופט איתן ברסלר-גונן
נאיף גברין,

המערער:
מדינת ישראל
נגד
המשיבה

מהות הע冤ור: ע冤ור על גזר דין של בית המשפט השלום בבאר שבע (כב' השופט יואב עטר), במסגרת ת"פ
21.11.2021, מיום 50606-07-21.

נכחים:

המערער ובא כחוי- עו"ד סמיר ابو עבד

ב"כ המשיבה, עו"ד מيري ויינשטיין

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות של נהיגה פוחצת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, עקיפה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף ואי ציון לתמරור.

כתב האישום שהמערער הודה בעבודותיו מתאר, שבתאריך 25.06.19 בשעת בוקר, המערער נהג ברכב, כשאשתו עמו, בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לס肯 חי אדם או לגרום לו חבלה, בכך שבייע פנית פרסה במקום אסור וכשutrums כrhozo לו לעצור הוא החל לבРОוח מהם תוך שהוא מגביר את מהירות נסיעתו, באופן שאי אפשר לתמוך הדרכ. בהמשך הוא עקף כלפי רכב שנגע בנתיב נסיעתו, תוך חציית קו הפרדה רצוף ובעת שכל רכב נוסעים בנתיב הנגדי, וגרם להולכי רגל שבו מעבר חציה לעלוות ב מהירות למדרכה. בשל מסויים המערער עלה על כביש 31 - ירידות ים המלח, ובכך"מ 54 סטה לשטח עפר בשביל לא מסומן ולאחר נסיעה קצרה עצר את הרכב ונמלט רגלית. בהמשך המערער יידה חפצים לעבר השוטרים, שלא פגעו בהם, על מנת למנוע מהם לתפסו. המערער נהג ברכב כמתואר, כשהוא פסול נהיגה.

שירות המבחן הגיע לבית המשפט תסaurus על המערער, ממנו עולה שהמערער בן 41. מובטל ומתקיים מקצתת הכנסתה. התייחסותו לעבירה מצטמתת, מפחיתה וקורבנית. והוא מחזק עדות מצלמות(Clips) החק ומשמעותו ומתקשה לעמוד בגבולות המוטלים עליו ולהיענות לגורמי סמכות. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המערער והמערער ذקוק לטיפול. וציין שהמערער שלל צורך בטיפול. ובוסףו של דבר שירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית והמליץ להטיל על המערער מסר בעבודות שירות, מסר על תנאי וקנס.

עמוד 1

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות שהמערער ביצע ועל מידת הפגיעה של מעשי המערער בהם; התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שציין לחומרה את אופן נהיגת המערער בקטעה דרך מסוכן במיוחד - ירידות ים המלח; ומנגד ציין שלמרבה המזל לא נגרמו פגיעות בנפש, בגוף או ברכוש ושבסוסו של דבר המערער התעשת ועצר את רכבו; התייחס למידיות הענישה הנוגנת בעבירה של נהיגה פוחצת ובעבירה של נהיגה בפסילה; ציין כי מעשי המערער נמצאים ברף הגובה של עבירה הנהיגה הפוחצת והיה בהם כדי לשכל גם עבירה סיכון חי אדם בנסיבות חברורה; וקבע כי מתחם העונש ההולם במקורה זה נע בין 11 ל- 30 חודשים מאסר בפועל, ובין 30 ל- 60 חודשים פסילת רישון נהיגה. אשר לעונש הראווי למערער, בית המשפט עמד על הودאת המערער - על משמעוויותיה, ועל נסיבותיו האישיות של המערער, ומנגד ציין את עברו הפלילי והתעבורי של המערער; את העובדה שהמערער ביצע את העבירות בעת שתלוים ועומדים נגדו מאסר על תנאי ופסילה בגין הפעלה; ואת הצורך בהרתעתו היחיד והרבבים. ובוסף של דברים הטיל על המערער 12 חודשים מאסר בפועל. הפעיל מאסר על תנאי בין 3 חודשים, חלקו במצטרך וחילקו בחופף, ובسرך הכל 13 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. 12 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא עבר עבירות של נהיגה בפיזיות או עבירה של סיכון חי אדם בנסיבות חברורה. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא עבר עבירה של נהיגה בזמן פסילה. פסילת רישון נהיגה בפועל לפחות 36 חודשים. והפעלת פסילה על תנאי בת 7 חודשים בחופף לפסילה שהוטלה.

مكان העreauו.

ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קמא הטיל על המערער עונש חמוץ, המנווגד להמלצת שירות המבחן ואינו מתחשב בנסיבות האישיות הקשות, ובתקופה בה היה נתון במעצר ובתנאים מגבלים. טוען שהיה על בית המשפט לחרוג בעניינו של המערער ממתחם העונש ההולם שנקבע, או לבחון עבورو את האופציה הטיפולית שיקומית. וambil שמאץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן או לחילופין לבחון אפשרות לשלב את המערער בטיפול בתחום התעבורה.

המשיבה טעונה כי העונש שהוטל על המערער מותאם לפסיקת ערכאות העreauו בנסיבות דומות, וטוענת כי בנסיבות העניין בכללותן העונש שהוטל על המערער מקל יחסית. בית המשפט לקח בחשבון נתונים לקולת המערער, חփ חלק גדול מהמאסר על תנאי שהופעל ואת כל הפסילה על תנאי שהופעלה. ואין מקום להתערב בגורם הדיון.

קרוינו את כל החומריים הנוגעים לעניין ושםענו את טענות הצדדים והחלטנו לדוחות את העreauו.

העבירה של נהיגת רכב בפיזיות הורשע, יכולה להשתכלל בנסיבות שונות. ברף התהווון שלא היא חמורה אך במעט מעבירות תעבורה רלוונטיות וברף העליון שלא היא מתקרבת לעבירה סיכון חי אדם במידה בנסיבות חברורה.

המערער נהג בצורה נמהרת ומסוכנת בכיביש עד ר' המלח. במהלך נהיגתו על פני כביש דרך משמעוית, הוא נגע במכירתו שאינה מתאימה לתנאי הדרך, עקף כלפי רכב תוך חצית קו הפרדה רצוף ונסעה בנסיבות הנגד מול כלפי רכב הנוסעים בנסיבות כדין, ונסע לעבר מעבר ח齐ה בו היו הולכי רגל. וניגתו סיכנה את משתמשי הדרך - נגדים והולכי רגל, וסיכנה את עצמו ואת אשתו שהיא אותו ברכב, ובכחול יכול להסתיים באסון. והנסיבות בכללן ממוקמות את התנהגות

המערער ברף הגבוה של סולם חומרת העבירה.

המערער היה מודע לעובדה שהוא פסול לניהoga ושוטרים دولקים בעקבותיו ומורים לו לעצור והוא התמיד בנהיגתו הפהוחזת והמסוכנת על פני כברת דרכ משמעותית. גם כאשר הוא ירד מהכביש לשטח ועצר את רכבו, הוא ברך רגלית שיידה חפצים לעבר השוטרים כדי להפריע להם לתפוס אותו.

הפרת הוראות בית המשפט וגורמי האכיפה חותרת תחת מוסכמת היסוד של חברת דמוקרטי, שבלנדיה לית דין ולית דין ואיש הישר בעינו יעשה.

לכך יש להוסיף את העובדה של חובה המערער הרשות קודמות בעבירות פליליות ובUBEROT תעבורה, כולל הרשעה, ישנה יחסית, בעבירות של סיכון חי אדם ביחס לבניין תחבורה, פריצה לרכב במטרה לגנוב, גניבת רכב והפרעה לשוטר, עליה נדון ל- 40 חודשים מאסר בפועל. וUBEROT הנהיגה בזמן פסילה שביצע כאן מפעילה מאסר על תנאי של 3 חודשים ופסילה על תנאי של 7 חודשים שהוטלו עליו ביום 14.02.17 בתה"ע 8922-10-16.

בית המשפט קמא התחשב בנסיבות ובנסיבות העומדים לזכות המערער, ובעתים הוא קבע את עונשו בחלוקת התחثان של מתחם העונש ההולם והורה על נשיאת המאסר על תנאי שהופעל בחיפוי משמעותית ועל חיפוי מלאה של תקופת הפסילה על תנאי שהופעלה.

ב"כ המערער טען כי היה על בית המשפט לבחון את אפשרות שילוב המערער בהליך טיפולו והוא עליו לאמץ את המלצת שירות המבחן בגין עונש שיש להטיל עליו. איןנו מקבלים את הטענות.

עיוון בתסaurus שירות המבחן על המערער מלמד שהגמ ששירות המבחן סבר שהמערער זוקק לטיפול, המערער עצמו של נזקקות טיפולית ובין היתר בגליל זה שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית עליו. בנסיבות אלה אין פלא שבית המשפט לא מצא לנכון לבחון אפשרות לשילוב המערער בטיפול.

אשר להמלצת שירות המבחן בדבר העונש שיש להטיל על המערער, יזכיר הידע והברור מאליו - המלצת שירות המבחן בבית המשפט כשםה כן היא. המלצה של גופ ממליץ לגוף מחייב. (ראה מיני רבים, ע"פ 4295/15 ג'אבר אלצאנע נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו, 2.5.16; רע"פ 4144/15 אבו אלטיפ נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו, 16.6.15). בית המשפט הוא הגוזר את הדין. זו חובתו וזה אחריותו. ממילא, אין מקום שעמדתו של גופ אחר, חשוב ככל שהיא, תחיב אותו לתוכה עונשיות מסוימת. עוד יזכיר, ששיתוקו לשירות המבחן בהמלצותיו אינם חופפים לשיקולי בית המשפט בגישה הדין. שירות המבחן מתמקד בעיקר בנאשם ובטובתו (לעתים טובת הנאשם עולה בקנה אחד עם טובת הציבור), ואילו בית המשפט מחויב לשיקול אינטראיסים רבים ורחבים יותר. בנוסף לכך, שירות המבחן רשאי להמליץ כל המלצה שנראית בעיניו, ללא כל הגבלה, ואילו שיקול דעת בית המשפט בענישה, מוגנה בחוק ומוספע ממרכיבים ומעקרונות משפטיים שאינם נמצאים על סדר יומו של שירות המבחן.

נוכח חומרת מעשי העבירות של המערער בנסיבותם ושיקולי הענישה הנוגעים לעניין, ובהתחרש בנסיבותו ונסיבותיו של המערער, הרי שהעונש שהוטל על המערער, על כל רכיביו, הולםomidti ואינו מצדיק התערבות.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לנשיאות מסרו ביום 23.03.22 בשעה 10:00 בכלא "דקל" במתחם בית הכלא בבאר-שבע או בכלא אחר, לפי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור החלים בעניינו של המערער יעדמו בעינם עד להתייצבותו לנשיאות מסרו.

מצורנות בית המשפט תעביר את ההחלטה לשב"ס.

ניתן והודיע היום כ"ב אדר א'
תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד
הנוכחים.

**אליהו ביתן, שופט, סגן נשיאת יובל ליבדרו, שופט
איתן ברסלר-גונן, שופט**